

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. С., 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., VII СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Никола Г. Маринов

при участието на секретаря Христина П. Панайотова като разглежда докладваното от Никола Г. Маринов Административно наказателно дело № 20232230200636 по описа за 2023 година

Производството е по повод жалба на Ж. Т. Т. против наказателно постановление №23- 0804- 000314/07.02.2023г., издадено от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- С., с което на жалбоподателя за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП е наложено на основание чл.185 от ЗДвП наказание „Глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено наказание „Глоба“ в размер на 10 (десет) лева на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.1 и 2 от ЗДвП, за нарушение на чл.137б, ал.1 от ЗДвП е наложено на основание чл.183, ал.4, т.10 от ЗДвП наказание „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП са наложени на основание чл.175, ал.3, предл.2 от ЗДвП наказания „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, е наложено на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3 от ЗДвП наказание „Глоба“ в размер на 10 (десет) лева и са му отнети общо 6 к. т. на основание Наредба №Из- 2539 от 17.12.2012г. на МВР. Моли за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован се явява в съдебно заседание лично и с упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено по отношение на установените нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, нарушение на

чл.137б, ал.1 от ЗДвП, нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, като не оспорва наказателното постановление в частта, с което е наказан за нарушенията по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Органът, издал обжалваното наказателно постановление, редовно и своевременно призован изпраща свой представител, който не се явява и не дава становище по жалбата.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 02.01.2023г. полицейските служители, свидетелите М. В. и Ж. З. изпълнявали служебните си задължения като осъществявали контрол на правилата за движение по пътищата в общ. С.. Служителите на реда били позиционирани на местостоянка по път II- 53 до Помпена станция. В 11,55 часа те видели, че срещу тях, по път II-53, в посока гр. Б. се движи товарен автомобил „Шкода Октавия“ без поставена предна регистрационна табела, поради това спрели автомобила за проверка. Установили, че автомобилът има задна регистрационна табела с номер Водач на моторното превозно средство бил жалбоподателят Ж. Т.. Моторното превозно средство било собственост на фирма „Бетони“ ЕООД. Провереният автомобил не бил представен на годишен технически преглед. Полицейските служители видели, че в този автомобил се превозва дете, което не е настанено в детско столче. По време на проверката служителите на реда изискали от водача да им представи свидетелство за управление на МПС, контролен талон към него, както и свидетелство за регистрация на МПС, което управлява. Тези документи не били представени от жалбоподателя, защото не ги носил със себе си. Той обяснил на полицейските служители, че ги е забравил в посочено от него село в А. район, а празнувал новогодишните празници в гр. С. и е тръгнал да се прибира. Заявил, че при прибирането си от гр. С. е преминал през разбита улица и вероятно там е паднала предната му регистрационна табела. Водачът бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“ с фабр. номер №ARBВ- 0069 като уредът отчел 0 промила алкохол.

Св. М. В. приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбите на чл.147, ал.1 от ЗДвП, на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на чл.137б, ал.1 от ЗДвП, на чл.140, ал.1, предл.2 от ЗДвП и на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП. За тези нарушения

съставил акт за установяване на административно нарушение на жалбоподателя, а колегата му, св. Ж. З. се подписал при съставянето и връчването на акта за установяване на административно нарушение. Жалбоподателят вписал в акта, че няма възражения.

Депозирано било на 09.01.2023г. от жалбоподателя Ж. Т. писмено възражение, чрез упълномощен процесуален представител до директора на ОД на МВР- С.. В него жалбоподателят изразил несъгласие с така съставения му акт за установяване на административно нарушение. Обяснил, че при така посочената фактическа обстановка желае да внесе уточнения. Оспорил отговорността му за нарушението, че колата не е представена на годишен технически преглед на МПС, тъй като не е собственик на същото. Позовал се на маловажност по отношение на нарушенията на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

По отношение на нарушението по чл.137б, ал.1 от ЗДвП обяснил, че детето му е с диагноза „F71 Умерена умствена изостаналост“ и в деня на проверката същото било изпаднало в криза, било буйно и нямало как да бъде обезопасено със специални приспособления. Освен това посочил, че не счита, че е нарушил разпоредбата на чл.137б, ал.1 от ЗДвП, тъй като се позовал на определеното в чл.137в, ал.3 от ЗДвП, че моторните превозни средства от категорията на M1, N1, N2 и N3, които не са оборудвани със системи за обезопасяване, не се допуска превозването на деца под тригодишна възраст, а деца на възраст три и повече години и с ръст под 150 см заемат седалка, която не е предна. И тъй като синът му бил на три години и девет месеца и е бил на задната седалка не считал че е нарушил нормата, за която е санкциониран.

Относно липсата на предна регистрационна табела на управляваното от него моторно превозно средство обяснил, че при потеглянето си от гр. С. и двете табели са били поставени на определените за това места. Той предполагал, че причината за изпадане на предната му регистрационна табела е преминаването му по улици с нарушена цялост на асфалтовото покритие, без това да е било посочено с пътни знаци. Освен това считал, че не е нарушил нормата, по която е наказан, тъй като според чл.10, ал.5 от Наредба №I- 45 от 24.03.2002г. табелите с регистрационен номер се закрепят отпред и отзад (или само отзад) перпендикулярно на средното надлъжно сечение на превозното средство, а когато това е невъзможно- в лявата част така, че да се

осигури тяхната видимост и осветеност нощно време. Освен това жалбоподателят посочил, че веднага след проверката е изпълнил задължението си по отстраняване на липсата на предна регистрационна табела.

Образувана била проверка, въз основа на която било снето сведение от актосъставителя М. В. и колегата му Ж. З.. Изискана била информация от Агенция „Пътна инфраструктура“ относно движението на проверяваното моторно превозно средство от всички контролни точки за времето от 08,00 часа на 31.12.2023г. до 17,00 часа на 02.01.2023г. Били изискани от кмета на Община С. записите от камера „Б.ко шосе вход“ за времето от 08,00 часа на 31.12.2023г. до 17,00 часа на 02.01.2023г. Въз основа на извършената проверка била депозирана докладна записка от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- С. до директора на ОД на МВР- С.. В докладната записка били обсъдени всички възражения и обяснения на жалбоподателя по представеното от него възражение и било изразено мнение, че изтъкнатите причини във възражението на Ж. Т. не следва да бъдат приети и същите са неоснователни, а актосъставителят правилно е ангажирал отговорността на жалбоподателя за извършените от него нарушения.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение впоследствие началникът на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- С. възприел същата фактическа обстановка и издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.185 от ЗДвП му наложил наказание „Глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.1 и 2 от ЗДвП му наложил наказание „Глоба“ в размер на 10 (десет) лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.4, т.10 от ЗДвП му наложил наказание „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл.137б, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, предл.2 от ЗДвП му наложил наказания „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3 от ЗДвП му наложил наказание „Глоба“ в размер на 10 (десет) лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП и му отнел общо 6 к. т. на основание Наредба №Из- 2539 от 17.12.2012г. на МВР.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът

направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена в 14- дневния преклузивен срок от лице, имащо правен интерес от обжалването и разгледана по същество е частично основателна.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели М. В. и Ж. З. изцяло, тъй като те са безпротиворечиви, логични, последователни и относими към предмета на делото.

Съдът кредитира и писмените доказателства, присъединени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК.

Съдът счита, че правилно е описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП, тъй като от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установи, че жалбоподателят е управлявал на 02.01.2023г. в 11,55 часа в общ. С., по път II- 53 товарен автомобил „Шкода Октавия“ с рег. №....., който не е представен на годишен технически преглед.

В разпоредбата на чл.147, ал.1 от ЗДвП е регламентирано, че регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с изключение на пътните превозни средства на подразделения на въоръжените сили, мотопедите и пътните превозни средства с животинска тяга подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност.

Установи се по несъмнен начин, че управляваното от жалбоподателя пътно превозно средство не е било представено на годишен технически преглед. Съдът кредитира показанията на двамата служители на реда изцяло, тъй като същите са последователни, безпротиворечиви, взаимно допълващи се и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че същият в качеството на водач на МПС не следва да носи административнонаказателна отговорност за нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП. Действително жалбоподателят не е собственик, а водач на МПС, но той като правоспособен водач е длъжен, предприемайки управление на чуждо моторно превозно средство да се убеди, че то е технически изправно за движение. Следователно жалбоподателят Т. към момента на проверката е бил

длъжен, предприемайки управление на чуждо моторно превозно средство да се убеди, че не управлява автомобил, който не е представен на годишен технически преглед. Видно от представената по делото справка за нарушител, жалбоподателят е правоспособен водач на МПС. Всеки водач на МПС преди управлението му е задължен да констатира, както техническата изправност на МПС и външната му цялост, така и съответните документи за регистрацията му. Видно от съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото наказателно постановление жалбоподателят не е санкциониран по чл.181, т.1 от ЗДвП в качеството на собственик или длъжностно лице, което не е изпълнило задължението без уважителни причини да представи в определения срок превозно средство за технически преглед, точно защото няма качеството на нито едно от двете лица. Съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по отношение на нарушението по чл.147, ал. 1 от ЗДвП, санкцията предвидена в разпоредбата на чл.185 от ЗДвП е „Глоба“ в размер на 20 лева, тъй като в закона няма предвидено наказание за това нарушение, извършено от жалбоподателя в качеството на водач на МПС. Ето защо съдът счита наказателното постановление по отношение на нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП за законосъобразно и като такова следва да го потвърди.

По отношение на следващото оспорено от жалбоподателя нарушение на чл.137б, ал.1 от ЗДвП съдът констатира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, което е опорочило производството и е довело до издаването на незаконосъобразно наказателно постановление в тази му част.

Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото наказателно постановление следва изрично да е описано нарушението, дата и място на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В наказателното постановление следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т. е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва, съгласно разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. В настоящия случай отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл.137б, ал.1 от ЗДвП. Цитираната разпоредба не съдържа конкретно

правило за поведение, нарушението на което да води до ангажиране на административнонаказателната отговорност на дееца. В разпоредбата на чл.137б, ал.1 от ЗДвП законодателят само е квалифицирал пет групи системи за обезопасяване на деца в зависимост от теглото на децата, за които са предназначени, без да е посочил фактически състав на обективизирано съставомерно поведение. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е допуснато несъответствие между фактическото и правното формулиране на нарушението и неправилно е приложен материалния закон. Освен това следва да бъде допълнено, че нито в акта за установяване на административно нарушение, нито в обжалваното наказателно постановление са посочени възрастта на детето, неговото тегло и в какво точно се изразява нарушението. В обстоятелствената част на наказателното постановление е описано единствено, че водача превозва дете в нарушение без да използва обезопасителни системи като не е посочено конкретно коя от петте хипотези на чл.137б, ал.1 от ЗДвП е нарушена. Нарушението е съществено, тъй като ограничава правото на защита на жалбоподателя и е основание за отмяна на наказателното постановление. Ето защо съдът счита атакуваното наказателно постановление в тази част за незаконосъобразно и като такова следва да го отмени.

Нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП съдът счита за правилно описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установи, че жалбоподателят е управлявал на 02.01.2023г. в 11,55 часа в общ. С. по път II- 53 товарен автомобил „Шкода Октавия“ с рег. №....., който е бил без поставена предна регистрационна табела. Видно от разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По несъмнен начин се установи от показанията на двамата служители на реда, свидетелите М. В. и Ж. З., че се касае за товарен автомобил, който е бил регистриран по надлежния ред, но е бил без поставена предна регистрационна табела. Техните показания са безпротиворечиви, последователни, логични и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства, поради което съдът ги кредитира изцяло. Съдът счита за неоснователни възраженията на

процесуалния представител на жалбоподателя за липсата от субективна страна на вина в жалбоподателя, както и това че деянието носи белезите на малозначителност и следвало да бъде приложена разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК. Съдът намира, че фактическата обстановка е изяснена като при определяне на наказанието административнонаказващият орган е съобразил всички обстоятелства, касаещи субективния елемент от състава на нарушението. Видно от приложената и приета като доказателство административнонаказателна преписка, във връзка с упражненото право от страна на нарушителя да подаде възражение на съставения му акт за установяване на административно нарушение била извършена проверка от наказващия орган. От приложената докладна записка рег. №804р-680/06.02.2023г. се установява, че са проверени и обсъдени всички твърдения от страна на жалбоподателя като едно от тях е именно това, че при потеглянето му от гр. С. регистрационната табела е била на мястото си. Видно от същата докладна записка наказващият орган е изискал информация от Агенция „Пътна инфраструктура“ относно движението на проверяваното моторно превозно средство от всички контролни точки за времето от 08,00 часа на 31.12.2023г. до 17,00 часа на 02.01.2023г., както и записите от Община С. от камера „Б.ко шосе вход“ за времето от 08,00 часа на 31.12.2023г. до 17,00 часа на 02.01.2023г. В същата е описано, че от така представените записи по преписката е видно, че на 31.12.2022г. около 16,31 часа в гр. С., по бул. „Б.ко шосе“ се е движел товарен автомобил „Шкода Октавия“ с рег. №..... в посока центъра на града без поставена предна регистрационна табела. По отношение на субективната страна на деянието, извършено от жалбоподателя наказващият орган е описал в издаденото наказателно постановление, че той е извършил виновно нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП, т. е. това не е пропуснато.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая жалбоподателят не успя да обори доказателствената сила на акта за установяване на административно нарушение с представените от негова страна доказателства. Освен това съдът намира за недоказана тезата на жалбоподателя, че той не е знаел, че се движи без поставена предна регистрационна табела, тъй като тя била паднала при движението му в деня на проверката, а именно 02.01.2023г. Установено е, че товарният автомобил е

бил без предна регистрационна табела още при влизането си в гр. С. на 31.12.2022г., видно от приложената по делото докладна записка рег. №804р-680/06.02.2023г. И двамата полицейски служители са категорични, че управляваният от жалбоподателя товарен автомобил е бил без поставена предна регистрационна табела на определеното за това място. Именно това е бил и поводът двамата служители на реда да спрат автомобила и да му извършат проверка. По делото по безспорен и категоричен начин е установено и доказано, че жалбоподателят виновен е извършил вмененото му във вина нарушение. Според разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновен, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а съгласно чл.11 от ЗАНН по въпросите за вината се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. Ето защо съдът счита, че жалбоподателят е действал умишлено при извършването на това нарушение. Той е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественно опасни последици и е искал тяхното настъпване. Съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по отношение на нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП. Санкциите предвидени в разпоредбата на чл.175, ал.3, предл.2 от ЗДвП са „Глоба“ в размер на 200 до 500 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 до 12 месеца. Наложеният наказателен акт е в предвидените минимални размери на глобата и срока на лишаването от право да се управлява МПС. Тези наказания съответстват на обществената опасност на нарушението и вината на жалбоподателя. Ето защо съдът счита наказателното постановление по отношение на нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП за законосъобразно и като такова следва да го потвърди.

Наказателното постановление е обжалвано само в частта по отношение на наложените наказания по чл.147, ал.1 от ЗДвП, по чл.137б, ал.1 от ЗДвП и по чл.140, ал.1 от ЗДвП и съдът следва да се произнесе само в обжалваната част. В останалата част наказателното постановление не е обжалвано и е влязло в сила, поради което в тази част съдът не следва да се произнася.

Съдът следва да остави без уважение направеното искане от процесуалния представител на оспорващата страна за присъждане на разноси, доколкото по делото не са ангажирани доказателства за договорено

и заплатено такова. Според задължителните указания дадени в Тълкувателно решение №6 от 06.11.2013г. по тълкувателно дело №6/2012г. на ОСГТК на ВКС- т.1, съдебните разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната е заплатила възнаграждението. В обстоятелствената част на решението е прието, че за да бъде присъдено възнаграждението, страната трябва да е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител. В зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащан- в брой или по банков път заплащането на възнаграждението се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По делото не е представен договор за правна защита и съдействие, а е приложено единствено пълномощно, с което жалбоподателят е упълномощил адв. М. П. от АК- С. за процесуално представителство. При отсъствие на доказателства за плащане на възнаграждението, съдът намира, че няма законово основание възнаграждение да бъде присъдено на страната под формата на разноси.

Ръководен от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП №23- 0804- 000314/07.02.2023г. на началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- С. в частта, с която на Ж. Т. Т. с ЕГН ***** на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, предл.2 от ЗДвП са наложени административни наказания „Глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от ШЕСТ месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Съдия при Районен съд – С.: _____